

byggede større og større, saa at Muligheden af at bruge Havnen derfor bliver vanskelige og vanskelige. Dette Spørgsmaal kan tages saaledes, og det forekommer mig, at det ærede Finantsudvalg synes at ville tage det saaledes, at det bliver aldeles uberørt af, hvorvidt Havnen kan blive en Nødvinterhavn eller ikke, eller hvorvidt den under almindelige Forhold kan opfylde sit Niemed som almindelig Anløbshavn. Jeg tror derfor, at den ærede Rimsfjordspolitik, som man har kaldt den, hvori der ikke er noget uheberligt, som staar paa Hirtshals, ikke skal være saa jaloux paa Frederikshavn, thi det er et Spørgsmaal, der, hvordan det end ordnes, ikke kan synes at komme i Veien for Hirtshals. Der ligger ganske vist ikke mange Mile Land imellem, men en forbiuret flem Seilads, det vil sige til vanskelige Læder. Hvad nu Hirtshals angaar, hører jeg vel, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) er fuldstændig klar paa, at Havnen skal ligge ved Hirtshals, og at den kun skal koste 3 Millioner. Jeg kjender slet ikke til de Projekter, som faaede det ærede Medlem til at fixere dette med Ord og Tal paa den Maade. Jeg har troet, at det Æneste, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Sungeren) gjorde sig til Talsmand for, var egentlig Tanken om til 3die Behandling at faa bevilget et Beløb, som behøvedes til en Undersøgelse af, om der kunde anlægges en Havn ved disse Farvande og da hvor. Men hvis dette er Tilfældet — og det ærede Medlem nikker bejaende — synes det mig, at man foregriber denne Tanke ved strax at fortælle os, at det er Hirtshals, og ogsaa fortæller os Summens Størrelse. Thi de, der ere saa noie bekendte med Forholdet, behøve jo tilvisse ikke nogen ny Undersøgelse. Selv om denne Sag har en lang Fremtid for sig, skjønner jeg ikke rettere, end at Spørgsmaalet er af en saadan Betydning, at et Beløb, som vil være nødvendigt i den Retning, ikke vil være spildt til en fornyet Undersøgelse af dette Forhold, og man kan da høre af Sagkyndige, at de ingenlunde ere sikre paa, at Hirtshals da vil blive det rigtige Sted. Men det staar jo hen. — Dette Angreb, der blev gjort mod Esbjerg for at belyse og bemynde det fremtidige Hirtshals-Projekt, forstaar jeg ikke ganske. Hvilken Tilstand har der fundet Sted ved Esbjerg, siden Havnen der blev anlagt? Hvorledes udtrykke de Herrer dette? Det er gjentaget flere Gange i de sidste Møder; lad os faae Tallene. Hvorledes vare Dybbeforholdene dengang, da Havnen blev anlagt? Hvorledes ere Dybbeforholdene nu? Jeg har hørt, at der snarere er dybere nu der end tidligere, men ialtsald omtrent det konstante. Jeg har ikke undersøgt dette Forhold, men de Herrer, som fremsatte denne Paastand om en saadan Sag, og faste den ind i Debatten, maatte efter min Formening kunne godtgjøre ved Tal, hvad de sige. Dernæst fortælles det os, at Havnen ikke er til at

beseile i Vintervinter. Jeg turde paastaa, at, naar den har været til at beseile regelmæssig iaar, skal der ikke kunne klages paa en saadan Havn med Hensyn til Besørhold. Vel har jeg hørt i Meddelelser derfra, at det har truffet sig, at et Skib er gaaet tilbage, uden at komme igjennem, men man har ogsaa ment, at dette ingenlunde hidrørte fra Umuligheden af at gaa igjennem, men fra en forholdsvis svagere Massinkraft end selve Skibenes Størrelse skulde berettigede til. Jeg tror derfor ikke, at det gaar an, at man nedsetter Betydningen af dette Kommunikationsmiddel for Sjælland, som vi have i Esbjerg Havn, idet man mener, at man saa lettere kan faa en Havn oppe i Vendsyssel. Jeg tror, at naar vi se paa de faktiske Forhold, som de ere, og da vi nu ialtsald har den ene Juhl i Haanden og den anden maatte langt oppe i Luften, er det langt naturligere at vi søge at drage den Nytte, vi kunne, af den Havn, vi have, end at vi negligere dette Spørgsmaal til Fordel for et mulig fremtidigt Spørgsmaal, som ligger i Luften. Det Spørgsmaal, som naturlig ligger for en Betragtning af Kommunikationsmidlernes Avvikling, er dette, hvorledes nytter man de Midler, man har, bedst? I saa Henseende er det min Overbevisning, at Staten kan udbytte dette overordentlig vigtige Mittel i Sjælland meget bedre til Samfundets Fordel end hidtil slet. Dette faar ogsaa den høitærede Minister Opfordring til at overveie gennem vor Betænkning, og jeg vilde gjerne for mit Vedkommende sige et Par Ord derom. Selv om vi sit den fortrinligste Forbindelse mellem Fyn og Sjælland, det være ved en Tunnel, som jo i sin Tid anbefalede af Oberst Scherning, eller ved en forbedret Luftseilads, eller hvorledes man nu kan tænke sig, tænker jeg dog ikke, at man her skulde mene, at vi skulde komme saavidt i Forbindelsen mellem Landsdelene, at det jydsk Kvæg skulde blive ført til Kjøbenhavn, for derfra at blive ført over til England. Jeg antager, at man vil være saa besteden i sine Fordringer her, at man indrømmer, at jydsk Stude maa vi føre ud, uden at de blive synede i Kjøbenhavn, og det jydsk Smør til dels ogsaa, det ster ikke altid nu, og det har da en afgørende Interesse været igjennem, navnlig om Vinteren, at faa benyttet Esbjerg Havn. Jeg tror nok, at Fragtforholdene der, dels dertil og dels derfra, have en saa stor Betydning, at de ikke let lade sig afvise af Hensyn til private Skibes Interesser, hvor dyrebare de iøvrigt kunne være for os. Jeg har tidligere udtalt mig om den Sag som en Hensigt, og det er atter berørt ved Behandlingen her i Thinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, undtagen forsaavidt jeg ønsker den meget ærede Indenrigsminister spurgt, om han dels paa Grund af den Bemærkning, der staar i Betænkningen, og som vel just ikke egentlig i og for sig der er udtrykt saaledes, dels efter de Forhandlinger, der ere førte